

Barabás Tamás

Minden titkok gazdái

Engedje meg az Olvasó, hogy megemlísem elsőségemet, mert büszke vagyok rá. Ezeken a hasábokon ugyanis, szeptember elején, Tovább titkolóznak címmel egy Kuncze-nyilatkozatot bírálva elsőként említettem, hogy ne maradjon többé homályban az 1992. október 23-i, a Göncz-beszédet megakadályozó Kosuth Lajos téri botrány háttere. Mert felnőtt állampolgárok vagyunk, ismerni óhajtjuk a szemünk előtt zajló disznóság mögöttesét, titkos szálait, a háttérben és a föld alatt működő összefüggéseit.

Utána az a megtiszteltetés ért, hogy ezzel a cikkemmel lábjegyzet lehettem Tamás Gáspár Miklós hasonló témájú és állásfoglalású Beszélő-beli dolgozatában. Később **Eörsi István** a Népszabadságban ugyanezt a sumákolást kifogásolta.

Aztán nyilván sok minden történt még az ügy előmozdítására, míg végül nyilatkozott a belügy, hogy Kuncze Gábor, aki korábban mint „érdektelent és elmúltat” el akarta temetni az ügyet, változtatott álláspontján. Most már haj-

landó nyilvánosságra hozni a titkos jelentést, ha a titokgazdák – köztük van a többi között a legfőbb ügyész meg az országos főkapitány – hozzájárulnak. Végre megtudhatja az ország, valójában mi történt, és ki mit csinált (azonkívül, hogy az Egyenleg nem hazudott, de ezt első perctől kezdte tudtuk) azon az októberi estén. Meg előtte és utána.

Így demokratikus. Ilyen ügyekben az a helyes, ha nincsenek titokgazdák. Azaz mi valamennyien, állampolgárok válunk minden titkok gazdáivá.